

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 171/2022

08.03.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Гвоздена Гргура, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1751/2017 од 20.02.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 160/20 од 06.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1751/2017 од 20.02.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 160/20 од 06.12.2021. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1751/2017 од 20.02.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру (ЗЈРМ), па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 63. КЗ, окривљеном се у изречену казну затвора урачунава време проведено у полицијском задржавању од 25.08.2016. године до 26.08.2016. године. Истом пресудом окривљени је ослобођен плаћања судског паушала.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 160/20 од 06.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Гвозден Гргур, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови на штету окривљеног применили закон који се није могао применити – члан 23. став 1. Закона о јавном реду и миру са образложењем да се, полазећи од одредбе члана 1. ЗЈРМ, којом је прописано да се тим законом уређује јавни ред и мир на јавном месту, утврђују противправна дела против јавног реда и мира као и начин прикупљања добровољних прилога и одредбе члана 3. став 1. тачка 1) истог закона, којом је појашњено значење израза „јавни ред и мир“, радња извршења предметног кривичног дела може учинити искључиво на јавном месту сходно одредби члана 3. став 1. тачка 2) ЗЈРМ, којом је одређено шта се има сматрати јавним местом – „простор доступан неодређеном броју лица чији идентитет није унапред одређен, под истим условима или без посебних услова“. Како је радња за коју је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом предузета у стану, при чему је свакоме Уставом и међународним правним актима гарантована неповредивост и приватност стана, то се наведено место не може сматрати јавним местом у смислу цитираних одредби Закона о јавном реду и миру.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Околности наведене у захтеву за заштиту законитости одбрана окривљеног истицала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу своје пресуде на страни 4, у ставу 2. дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредби члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред наведеног, Врховни касациони суд налази да код кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, заштитни објект није јавни ред и мир, већ нормално и редовно функционисање надлежних органа за одржавање јавног реда и мира (Министарство унутрашњих послова, комунална полиција, инспекцијски органи и други надлежни органи у складу са законом утврђени делокругом), који своју функцију врше преко службених лица

који обављају службене дужности у тим органима, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева да предметно кривично дело може бити извршено искључиво на јавном месту.

Према наводима захтева побијане правноснажне пресуде донете су и уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер не садрже разлоге о субјективним и објективним законским обележјима предметног кривичног дела.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић